

DE TE FABULA NARRATUR
KOMMUNISTA KIADÓ
BUDAPEST-BÉCS 2022

Pantapolis

A kapitalista világ újrafelosztása megkezdődött...

Az ukrajnai háború jelentése

„Honvédő anarchisták” Ukrajnában

(avagy a Látszat valósága

- Proletarios Cabreados Csoport Kiáltványa (Ecuador)

- Leftcom közlemény

„Nincs más háború, csak az osztályharc”: a Haft Tappeh-i munkások nyilatkozatai (Irán)+ Függelék szövegek

„Alkossuk meg a lehetetlent”

Jelenleg, kiterjedt és hatékony kommunista- kollektivista anarchista proletár mozgalom általi tömeges mozgósítás hiányában a háborút és a háborúkat generáló kapitalizmus válságai és az ezeket igazoló uralkodó osztályideológia ellen a proletárok, bémunkások lemeszárlása, akiket a rendszer háborús eszközként használ, elkerülhetetlen következménnyé válik.

Mégsem hátrálhatunk! A svejk-i derű részünkké vált. Ezért elvtársainkkal egyetemben manifesztáljuk:

A kapitalizmus csak kizsákmányolást, nyomort, elidegenedést, háborút és pusztulást hozhat nekünk, ahogy mindig is tette. A globális munkásosztály válaszút előtt áll: harcol ellene, vagy belezuhan a kapitalizmus emberi húsdarálójába és megdöglik. Igaz vele fog zuhanni az egész magántulajdon alapú barbarizmus is ! Világszerte többé-kevésbé nyílt katonai konfliktusok és patthelyzetek lángolnak fel a különböző burzsoá frakciók között. Szövetségek és ellen-szövetségek jönnek létre és mennek szét . Most éppen Ukrajna mindenek a középpontjában áll, és az ottani háború azzal fenyeget, hogy globális konfliktussá eszkalálódik, amely potenciálisan véget vethet minden életnek a bolygón.

Akárcsak Iránban, Irakban, Chilében, Libanonban, Kolumbiában és nemrégiben Kazahsztánban, Oroszországban és Ukrajnában is az egyetlen lehetőség a proletariátus számára az, hogy fokozza a konfrontációt a tőkével és államaival szemben, és közvetlenül támadja meg annak intézményeit, annak minden régi kacatát, szemetét és osztálytalanítsunk az új világért !

A forradalmi defetizmus azt jelenti, hogy megszervezzük minden olyan harcot, amelynek célja a harcoló felek moráljának aláásása, valamint hogy meggátoljuk a munkásosztály burzsoázia által vezényelt hentesbárd alá küldését.

A forradalmi defetizmus azt jelenti, hogy megszervezzük a tömeges dezertálást és tüzszünetet az egyenruhás munkások között a frontvonal mindkét oldalán, elhagyva ezeket a frontokat és a háborút, az osztály-osztály elleni háború világszerte való kibontakozásáért!

A forradalmi defetizmus azt jelenti, hogy erősíteni kell a az osztálytestvériséget, az osztályszolidaritást, a zendüléseket, felkeléseket, fegyvereinket fordítsuk a háborús vérengzés szervezői, azaz a „mi” és az összes burzsoá erő és lakájaik ellen, a tőke apokalipszise ellen

A forradalmi defetizmus a legelszántabb és legoffenzívabb fellépést jelenti azzal a céllal, hogy az imperialista háborút forradalmi háborúvá változtassuk az

kizsákmányoláson. elidegenedésen és háborún alapuló osztálytársadalom eltörléséért, forradalmi háború által a kommunizmusért...

Támogatni kell a forradalmi defetizmus alapján s megpróbálni radikalizálni a háborúellenes tüntetőket és dezertőröket Oroszországban, támogassuk az oroszországi munkásokat, akik sztrájkolnak a háború gazdasági következményei ellen és az és az ukrainai menekülteket.

Az internacionalizmus kezd ébredezni, Angliában dokkmunkások megtagadják az Oroszországból származó olaj be- és kirakodását. Oroszországban jelenleg sok munkás sztrájkol a ki nem fizetett bérek miatt, ami a háború „nagyszerű következményeinek” egyike.

Ukrajna esetében is meg kell értenünk, hogy a lakosság önvédelemből harcol, ez nem feltétlenül „szaros nemzetének” védelmét hanem az életét, osztálytársainak életének védelmét jelenti inkább... Ezt meg kell értenünk, de a feladat az, hogy a fegyvert „saját burzsoáziájával” szembe fordítsa!

Ez a háború éppen jókor jön a rendszernek, hogy folytassa a barbarizmust (pusztítás és halálozás ráta növelését), eközben kényszerpályán van (inflációja révén miközben, megtorlás és ellen-megtorlás csapásaival él). A leértékelődési folyamat, a járváynak köszönhetően már megkezdődött, de a gazdasági fellendülés elmaradt. A háború és annak következményei az egészségügyi katasztrófa után ideális igazolás arra, hogy az alárendelt osztály fizessen a betegségtől (vagy a vakcináktól) és a háborús káosz félelmétől megbénult államok mélységese eladósodásáért.

Méginkább elszegényedett osztály halála árán fiatalítja meg magát a tőke, és előlegezi meg a jövedelmező újjáépítést, így kapcsolódva újra egy új, hivatkozott világának kiterjesztéséhez. A kapitalizmus mindig a romoknak és katasztrófáknak köszönhetette a legnagyobb profitot, szerte a világon. Ezért víz permanensen fizikai értelemben is háborút a proletariátus ellen.

Realisták vagyunk. A forradalmat a háború alternatívájaként beállítani nem utópia: de azt képzelni-álmodni -pofázni, hogy a jelenlegi téboly, a kapitalizmus működik és életképes alternatíva, az nem más mind a disztópia melletti voks.. A felforgatás, meglehet sokaknak lehetetlennek tűnik de osztályharcos radikalizmus nélkül a barbarizmus igénylése terjed mint a pestis.

A béke mint korábban, újabb háborút jelent ellenünk. Realisták vagyunk, így csakis egy megoldás létezik osztályunk számára: a világforradalom !

Le a kizsákmányolókkal! Moszkvától Teheránig, Washingtontól Kijevig az egész világon!

Az állam, a tőke, a magántulajdon és a militarizmus ellen.

Fordítsuk ezt a háborút osztályharccá a globális kommunista forradalomért !

”

„Alkossuk meg a lehetetlent.”

A kiadvány négy szövegre épül, az első a Pantapolis kommunista elvtársaitól, akik „A kapitalista világ újrafelosztása megkezdődött” című írásukban rámutatnak, hogy a tőkés birodalmak miben is érdekeltek ebben a véres kalandban. A második felvonás a kollaboráns ukrán „honvédő anarchisták” líderceit támadja meg megidézve őket. A harmadik felvonás ugyancsak kommunista (anarchista) Proletarios Cabreados (Ecuador) elvtársainak manifesztuma. A negyedik felvonás Haft Tappeh-i munkások nyilatkozatai (Iránból) amelynek akadnak demokratikusan visszahúzó elemei, de lényegében az osztályszolidaritás elemi megnyilatkozása egy olyan területről, ahol hónapok óta közvetlen osztályharc zajlik. + a manifesztók apróbb életjelek a függelékben árulkodóak, mint fizetésnapon a bukszád...

Világ Poletárjai, Egyesüljetek !

**DE TE FABULA NARRATUR
KOMMUNISTA KIADÓ
BUDAPEST-BÉCS 2022**

Pantapolis

A kapitalista világ újrafelosztása megkezdődött...

Az ukrajnai háború jelentése

Tehát 2022. február 24-én, csütörtökön hajnali 4 órakor az orosz csapatok, amelyeket Vlagyimir Putyin autokrata, II. Miklós cár és Joszif Sztálin méltó utóda irányít, megszállták és bombázták Ukrajnát azzal a céllal, hogy részben vagy teljesen elcsatolják. Döntő előrelépés volt az európai katonai konfliktusok terén a volt Jugoszláviában lezajlott háború után. Mintegy tizenöt ukrán város bombázása, a civil és katonai halálesetek kezdete, az orosz hadsereg három fronton való bevetése, katonai repülőterek és a csernobili atomerőmű elfoglalása, az ukrán kormány programozott bukása, hogy Moszkva parancsára egy bábkormány alakuljon, az EGK szomszédos országaiba irányuló hatalmas kivándorlás kezdete - mindez kétségtelenül a történelem felgyorsulását tükrözi, ami közép- és hosszú távon - Kína konfliktusba való bevonásával - egy harmadik világkonfliktushoz vezethet.

2005-ben Putyin kijelentette, hogy a Szovjetunió 1989-es eltűnése "a 20. század legnagyobb geopolitikai katasztrófája" volt. Igaz, hogy a birodalom peremvidékeinek (Lengyelország, Románia, Magyarország, Bulgária, volt Csehszlovákia, a balti országok) az USA és Nato szövetségesei által történő csipkelődései miatt Putyin kamarillája és oligarchái nem sokáig húzták az időt, hogy a nyilvánosság elé álljanak, és visszaszerezzenek valamit e peremvidékekről. Ez a imperialista tőke általános törvénye, legyen az orosz, amerikai vagy kínai: aki nem erősíti meg pozícióit, az végül félig elveszíti azokat, aki pedig teljesen elveszíti azokat a geostratégiai zónákban, az úgy reagál, mint egy kétségbeesett, mindenre, akár nukleáris konfliktusra is kész vadállat. Elég, ha csak az orosz rakétaválságra emlékezünk 1962 októberében Kubában, Floridától nem messze, egy olyan válságra, amely egybeesett az amerikai rakétaválsággal Törökországban, Oroszország küszöbén.

2008 augusztusában a Medvegyev-Putyin kétféjű diktatúra csapatai - állítólag az orosz ajkú lakosság "népirtásának" megakadályozása érdekében - ötnapos háború után, az egykori FSZB-igazgató által gondosan megtervezett háború után megszállták Dél-Oszétiát. 2008. augusztus 26-án Oroszország hivatalosan elismerte Dél-Oszétia és Abházia, Grúziától elszakadt régió "függetlenségét". Ez a két régió csatlakozott az orosz birodalmi sashoz akarattal vagy erőszakkal csatolt volt szovjet régiók nagyon fényes jövőt ígérő klubjához, amelynek Dnyeszteren túli régió volt a példaképe (1992 óta), miután elszakadt Moldovától, amely többé-kevésbé csatlakozott a "nyugati táborhoz"

.Az új "birodalmi Oroszország" már 2008 augusztusában kijelentette, hogy kész "biztosítani e két államcsonk (Dél-Oszétia és Abházia) biztonságát". Sarkozy francia elnök, akinek Macron az utódja, az orosz-grúz konfliktusban való közvetítését és a konfliktus pillanatnyi "befagyasztását" "győzelemként" mutatta be.

Hitler valamikor egy jól bevált állami hazugsághoz fordult minden imperialista rabló örök ellen-szólamával: egy E állam (ebben az esetben Lengyelország) X, Y és Z szövetségeseivel (Nagy-Britannia, Franciaország stb.) azt tervezi, hogy feldarabol egy A államot (ebben az esetben Németországot), amelyet egész Európa körülvesz. Az etnikai kisebbséget M (1939-ben a Volksdeutsche) a többségi M' megsemmisítéssel (népirtással) fenyegeti...Köztudott, hogy az SS lopott lengyel egyenruhát viselve ál-"lengyel" rajtaütést szervezett egy német rádióállomás ellen. Ezt használták fel ürügyként az annexióra és a feldarabolásra - hamarosan a sztálinista Szovjetunió értékes segítségével! - Lengyelország, különösen a nagyszámú német nyelvű lakossággal rendelkező területeket (Nyugat-Poroszország, Poznan-Posen, Felső-Szilézia és a korábbi "szabad város", Danzig-Gdansk), felszámolva ezzel az 1919-es Lengyelországot.

Putyin - akit Donald Trump február 21-én, hétfő este tartott harci beszéde után "zseninek" nevezett - nem tudta szolgálai lemásolni az 1939. szeptember 1-jén elképzelt, majd végrehajtott forgatókönyvet Lengyelország lerohanására és annektálására. Mindazonáltal az 1939-es egyenlet használata - az állítólagosan "népirtással" fenyegetett etnikai kisebbségek ürügyének használata, a bekerítés elméletének paranoid fantáziája - változatlan maradt.

Ukrajna esetében az orosz kapitalista/imperialista rezsim a "tömegpusztító fegyverekkel" indokolta a "népirtást megelőző beavatkozását". A Nyugat állítólag nukleáris robbanófejekké alakítható rakétákat szállított Ukrajnának, és "népirtással" fenyegeti az orosz lakosságot. Csernobil orosz hadsereg általi megszállásának egyetlen célja van: az 1986. április 26-i robbanás után épített atomerőmű szarkofágjából Ukrajna urán- és plutóniumhulladékot gyűjthetne össze.

Putyin kétségtelenül a George W. Bush, Dick Cheney és Donald Rumsfeld által húsz évvel korábban (2002-ben) a brit Tony Blair aktív (és pénzügyileg érdekelt) cinkosságával kidolgozott háborús csomagban találta meg az inspirációt. 2003 februárjában Colin Powell külügyminiszter összeállított egy dossziét az iraki "tömegpusztító (nukleáris és vegyi) fegyverprogramról". Az egészet szépen megrendezték, és Powell, hogy felzaklassa az ENSZ-közgyűlést, egy állítólagos lépfene-kapszulával hadonászott. Így megkezdődhetett a friss és vidám háború az iraki olajmezők Uncle Sam és John Bull erői általi megszállással.

Egy évtizeddel később kiderült, hogy a vegyi lőszereket az 1980-as években az Egyesült Államokban tervezték, Európában gyártották, és Irakban töltötték fel a nyugati vállalatok által bőkezűen biztosított vegyi anyagokkal, és amit főként a belső örökös ellenség, a kurdok ellen használták (New York Times, 2014. október 14.). (New York Times, 2014. október 14.).

Mindezeket a hazugságokat az imperialista államok, azaz szinte az összes nagy és közepes kapitalista hatalom (beleértve természetesen Kínát is, annak ellenére, hogy nagyon komikusan "kommunista" címkével van ellátva), naponta ontják magukból, hogy igazolják bábuik előretörését a világ sakktábláján

Az elmúlt mintegy 30 év története az imperialista világ „újrarendeződésének” története, amelyben két nagy pólus dominál: az USA, amelynek "programozott hanyatlását" hirdetik, noha túlnyomórészt vezető katonai hatalom; a másik fél a kapitalista Kína, amelyet több mint 30 éve a nyugati hatalmak félelmetes beruházásai erősítenek, és amely nyíltan kinyilvánítja a világ uralmának vágyát. E két póluson kívül a harmadik fél Oroszország arra törekszik, hogy újjáépítse régi, 1989 előtti birodalmát, még akkor is, ha ehhez "a szakadék széléig" kell mennie. Nincs más választása, mint a kínai tengelyt (a "Selyemutak" tengelyét) választani, amely azonban végül is veszélyeztetheti déli szibériai szárnyát. Ami Hszi Csin-ping Kínáját illeti, az csak félig- meddig hajlandó támogatni az orosz szövetségest. Ha Ukrajna olyan buktatóvá válik, amely katonailag szétzilálhatja a Tajvan és a Kínai-tenger ellenőrzésére irányuló kínai-csendes-óceáni vagy indiai-csendes-óceáni frontot, akkor a Közép- Birodalom éppen elegendő stratégiai lélegzetvételhez jut, hogy terjeszkedő politikáját bevezethesse.

Ami Ukrajna lakóinak sorsát illeti, ez a legkisebb gondja mind az orosz militarizmusnak, amely bombákkal tör utat magának, mind a nyugati blokk "demokráciájának", amely már régóta hozzászólt ahhoz, hogy fegyvereket használjon külföldön (Közel-Kelet, Afrika, Ázsia) ugyanúgy mint otthon, amikor azt állítja, hogy "belső ellenség" "fenyegeti".

Másrészt, az ukránok százezreinek elkerülhetetlen nyugatra vándorlása visszatérő téma lehet a jobboldal (de a baloldal is) számára, hogy megbélyegezze az ukránokat, "akik azért jönnek, hogy megegyék nemzeti kenyereinket".Mindezen "demokraták" számára az ukránok egyetlen értéke, hogy geostratégiai csereértéket képviselnek.

Az USA számára a rendszerszintű ellenség továbbra is a kínai tőkés hatalom marad, amelyet az elkövetkező évtizedekben le kell gyűrtie. Ha Oroszország (Putyin nélkül) meg tudná változtatni szövetségét az USA-val (utóbbi előnyére), akkor az ukránok és sokan mások vérért ragasztóanyagként lehetne használni egy megfelelő szerződés aláírásához a Közép-Birodalom ellen.

http://pantopolis.over-blog.com/2022/02/nous-publions-ici-la-premiere-partie-d-une-serie-d-articles-consacres-au-repartage-du-monde-capitaliste-pantopolis-le-repartage-du-m?fbclid=IwAR3lcaHm7Ve6TCVvDai3xrLHil6RHoQjbSnXX_JemYnkZNFHEYjiK6w6Ofk

„Honvédő anarchisták” Ukrajnában

(avagy a Látszat valósága.....)

Korábban és jelenleg 2022-ben is tetten érhető az adott ukrán anarchistáknak (pl Kijevben) „oly erős szabadságvágya”, hogy akár kollaboránsként (honvédőként) is hajlandóak harcolni ott, ahol „a szabadság zöld fája virít” (lásd Ukrajnát, azt az Ukrajnát, amelyet burzsoá, nacionalista kormány vezet oligarchiák vezérletével, a náci Stepan Bandera pediglen ma nemzeti hős Ukrajnában Leviatán e szegletében. Az elmúlt években az ukrán kormány korlátozta az orosz nyelv használatát, amely az ukránok jelentős részének az anyanyelve. Az Ukrán bolsevik pártot és más baloldali szervezeteket betiltották – a „kommunizmus iránti szimpátiát” is kriminalizálják. Ennek a nacionalista rezsimnek rengeteg kapcsolata van a nyílt fasizmussal. A leghírhedtebb példa az Azov zászlóalj, amely horogkeresztek és SS-rúnák alatt harcol. Ez a nyíltan náci egység Ukrajna nemzeti gárdájának tagja. A nácik a Majdan-tüntetések első soraiban szerepeltek ect ect + éstb) és kérlek ne kacagjunk-hahotázzunk, hisz kacagásunk-nevetésünk megbánthatja „liberterjeink” áhítatos toleranciáját szemben e fát vágó orosz imperializmussal. Ezen érvrendszer komolytalan, groteszk komolysága bontakozik ki előttünk (Svejk kacag!), az általuk vélt (álmodott idealizált álmodott kreált hazudott) „nagyobb szabadságsszintet” védve, amit az ukrán államban talált meg a „honvédő anarchisták” alakulata, az imperialista hódítóval szemben. Ez volna hát ezen honvédő ukrán anarchisták forradalmi cselekedetének fényes rúgója...

Túl az idilli pásztorórákon, infantilis, burzsoá, liberális szabadságeszmények kreténizmusán, egyesek (beleértve az „anarchisták” többségét, akikről itt szót ejtünk és szót fogunk ejteni) a kezdetektől fogva szimpatizáltak Majdannel, az állítólagos „népi” és „önszerveződő” mozgalommal, és ma, a friss imperialista háború idején is képesek taktikai szövetséget kötni, kollaborálni az ukrán nacionalistákkal, ultrajobbboldallal, fasisztákkal, demokratákkal, magával az Ukrán állammal. Védni (megvédeni) a tőkés háborús játékokban - vetélkedőkben az általuk vélt kisebbik rossz tőkés állam autonómiáját – honvédőként.... ez az alapállásuk.

Támogatják Kijev politikáját a Kremlllel való konfliktusában, a legegyszerűbb „Putyin-ellenes” motívumok és az „ellenségem ellensége a barátom” mottó által vezérelve Belzebubbba megkísérelve kiűzni a Sátánt !

Állampolgár barom szemszögből, liberális barom szemszögből, patrióta barom szemszögből, demokrata barom, szocdem barom szemszögből érthető, sőt kíváncsi, hogy az „ifjúgárdisták” védjék-mentsék hont a szabadság általuk delerizált nagyobb fokát, szembe szállva a lakóházakat, kórházakat romboló, civil lakosságot gyilkoló orosz impérium ellen a tőke demokráciájáért (mindez részükről a haladás gyújtópontja a megvilágosodás felé). Ha azonban anarchistaként tekintenénk rájuk (játsszunk el ezzel a tréfás feltevéssel, hisz rögtön itt van április elseje) akkor Internacionalista alapon kell(ene) harcolniuk a proletariátus érdekében

a közös kapitalista hatalmakkal szemben a forradalmi defetizmus oldalán- ezzel is védeni a munkásosztályt (házait, életét, mindennapjait stb.) és önmagáért való osztályként támadni a tőke államait s rendjét.. Hogy ez manapság nem népszerű gondolat? Valóban! Hogy erre általában kicsi az esély vagy semmi ? Meglehet. Mégis kíséreljük meg a lehetetlent ! Kommunisták, anarchisták, (akiknek álláspontja ilyen körülmények között mindig is az volt, hogy a munkásosztály önfelszabadítását hangsúlyozzák, erősítsék és támogassák) Internacionalista alapon !

Olvassuk el hát hosszabbra nyújtott felvezetésként, lássuk breviáriumukat, isteni ihletésű önszatírájukat („ki még nem nevetett önmagán, az nevet majd igazán” szöveg Nietzsche),mit is gondoltak 2017 –ben az igencsak zavaros –csavaros látású orosz nihilisták az ukrán „anarchisták” - elvbarátaik tevékenységéről. Előre leszögezve, hogy az orosz nihilisták azt állítják, hogy az ukrán anarchisták államellenesek de ellenmondásba sodródnak, amikor megidézük őket, a szövegből mindez ki fog derülni.

Általában véve tekintsük át hát, mit vetítenek az orosz nihilisták (amelyből kirajzolódik Leviatán híveinek egész szellemisége).

„A baloldali pacifisták körében elterjedt az a nézet, hogy azok az ukrán anarchisták, akik oroszellenes álláspontot foglaltak el, az állami vagy nacionalista propaganda hatására döntöttek így. Állítólag az agresszív, tekintélyelvű környezetben való élet megtörte az akaratukat, és alkalmazkodásra kényszerítette őket. Szeretném elvetni ezt az ostobaságot, mivel az anarchisták nem a propagandának köszönhetően, hanem annak ellenére jutottak oroszellenes álláspontra...

A hatalom dühösen kiálltja világá, hogy Oroszország alattomosan megsértette Ukrajna szuverenitását. Tehát az államhatárok mégiscsak érvként szolgálnak azoknak, akik anarchista nézeteket vallanak? Egyáltalán nem. Az állam és annak jogrendszere nem fontosak, és minél inkább közeledik ez az állam a szabadsághoz, annál nagyobb ellenállást érdemel. A jelenlegi konfliktusban az orosz állam a szabadság rettenetesebb ellensége, ezért a logika és a józan ész arra kényszerít, hogy mindenekelőtt ellene forduljunk.....

A diktatúra és a politikai terror elleni harcban, amelyet Oroszország Ukrajna megszállt részein folytat, az anarchisták céljai egybeeshetnek az állam és a nacionalisták céljaival. Minden másban az utak elválnak.. „Szabad és gazdag Ukrajnára van szükségünk, korrupciós-bürokratikus hatalom és a gazdagok hatalma nélkül.....

Az anarchisták érve olyasféle volt, amiről az állami és nacionalista propaganda kezdettől fogva alig beszélt, és amiről elvileg nem is tudott. A Krím megszállása a helybeliek milliói számára olyan rendőrállamot hozott, amely megfojtotta a polgári és

politikai jogokat, és demonstratív elnyomást alkalmazott a nemkívánatos elemekkel szemben. Az orosz büntetőrendszer Krímbe való megérkezésével letartóztatások és abszurd börtönbüntetések következtek be az ukránbarát aktivisták ellen, a krími tatárok nemzeti képviselőjének - a Mejlisznak - "terrorista szervezatként" való betiltása, a nemzeti mozgalom több tucat aktivistájának és családtagjaiknak az elrablása, házkutatások, nyomásgyakorlás és megfélemlítés is elkövetkezett. A Krím őslakosainak százai - ezrei számára, akik az elmúlt száz évben elnyomástól és népiirtástól szenvedtek, a diszkrimináció ismét valósággá vált. A tiltások és korlátozások nemcsak a politikában, hanem még a nemzeti kultúrában is újult erővel kibontakozott....

Amikor az orosz ügynökök és zsoldosok megszállták Donbászt, az állami és nacionalista propaganda nem szólt semmit a hadsereg tényleges erejéről, az emberi jogok semmibe vételéről, az egyház és a fasiszta bandák jólétének hatalmáról, a nemzeti és vallási intolerancia által motivált bűncselekmények kitöréséről. Természetesen az állam és a nacionalisták az egész ukrán állam ellen elkövetett bűncselekményekről beszéltek, de ez csak egy kis része a megszállt Donbászban történt erőszaknak.....

A körülmények miatt az anarchistáknak nemcsak megengedhető, hanem szükséges is volt a fegyveres alakulat soraihoz csatlakozni. Nem azért, hogy "megvédjék a területi integritást", "bosszút álljanak" vagy "oroszokat vágjanak", hanem azért, hogy megvédjék az Ukrajnában a szabadságot, és visszahozzák oda, ahonnan az agresszorok elűzték"(1)

Visszavéve a szót, elhagyva az orosz nihilista vetítőtermet (kép sötétül hang elszáll a nyirkos éjben), térjünk rá itt és most ennek a tündéri történetnek a közvetlen folytatására 2022-ben, a „kiújult háború” idején.:

Attacca.....

Honvédő ukrán „anarchista” – „antifasiszta” – „autonóm”, illetve rajtuk kívül több mint egy tucat ember által szerkesztett, köztük a benne leírt események résztvevői..... valamint orosz, fehérorosz és európai anarchisták által formált szöveg lidérc ütötte fel fejét a neten (hol a guillotine?!). De miről is beszélünk? Egy tartalmában tökéletes hatalommal kollaboráló szöveg tűnt fel az egyik „anarchista oldalon” Anarchisták és háború: tekintélyellenes perspektívák Ukrajnában címmel (2). Egyes liberálisan toleráns nyugati „anarchista oldalak” minden kritika nélkül osztják , népszerűsítik, adják tovább e groteszk, banális, ellenforradalmi táncrend megnyilatkozásait. A közösségi hálón vita is kialakult, agyament érvek is elhangzottak az anarchisták soraiból (akik védték többnyire a mundér becsületét) az egyikük például úgy érvelt, hogy „nem kérnének adományokat az Anarchista Fekete Kereszten keresztül, ha "ellenforradalmi bábok" lennének.)

Ugyanis mi azt írtuk provokatívan, hogy ellenforradalmi bábok a fentebb nevezett ukrán „anarchisták”. Azóta is mosdatva -magyarázkodva védik a honvédők álláspontjait egyes „anarchista” áramlatok.

<https://avtonom.org/en/blog/anarchist-analysis-anarchists-ukrainian-resistance-against-russian-invasion?fbclid=IwAR0eSJYrgduLpqvpLCGzzniq8VsIbpwmhepbip1f5GD9XOKwE8ZBzG7vFfQ>

Napokban az Angliai Freedom kör is kitett magáért, egyik cikke azt hirdeti, hogy „russzofóbnak lenni nem baloldalelles”. Nem érdekel bennünket, hogy ez baloldal ellenes vagy sem, de úszító és nem osztályharcos és anarchista és ezt tudjuk. <https://freedomnews.org.uk/2022/03/07/a-thousand-red-flags/>

Közzététele óta a Freedom által szerkesztett Thousand Red Flags cikkből eltávolították azokat a pontokat, amelyeket az internacionalisták megtámadtak. Nagyszerű... (taps ováció elmarad). Sorolhatnák holnap estig az azóta elterjedtebb „autonóm” és „anarchista” magyarázatokat, Azt látjuk, hogy ezek a magyarázatok az osztálytudatos anarchista mozgalommal szemben álló álláspontot képviselnek, gyakorlatuk antiimperialista liberális-szocdem behatásoktól közel nem mentes, idealizált szabadság filozófiájuk (nem közvetlenül tudatosodó rousseau-i behatások) az elnyomott kis népek, államok melletti, kiállítás, voksolás magatartás (lásd pl Rojovát) az antiimperializmusból, antifasizmusból, szubkultúrális autonomizmusból keletkező népfrontos praxis, a kisebbik rossz melletti szolidaritás és az osztálytörténelem relativizáló felfogása, alkalmazása ezt a lidércet szüli.

Tehát az „Anarchisták és háború: tekintélyellenes perspektívák” Ukrajna cikkben, ebben a gyönyörű „demokratikus Leviatánt” védő torzóban a szerzők végigbeszélnek a közelmúlt anarchistáinak, mozgalmuknak máig bomló („a romlás virágainak”) pályáivét. Elregélik, hogy „bár az ukrainai anarchistáknak nagy múltjuk van, a velük kapcsolatban állókat Sztálin uralma alatt elnyomták. Ennek következtében a mozgalom elhalt, és a forradalmi tapasztalatok átadása megszakadt. A mozgalom a történészek erőfeszítéseinek köszönhetően azonban 1980-as években kezdett talpra állni, majd a 2000-es években a szubkultúrák és az antifasizmus megjelenésének köszönhetően nagy újjáéledésnek indult”

Lássuk lám , hova jutottak az angyali bukottak!

Majdan korszak és azután

Ezt írják:

„A tüntetések kezdete előtt az anarchista mozgalom főleg egyénekből vagy kisebb, szétszóró csoportokból állt. Kevesen tartották, hogy a mozgalomnak szervezettnek és forradalminak kell lennie. Ezt a felfogást követte azonban a Makhno Anarchoszindikalistáinak Forradalmi Konfederációja csoport, amely azonban az események kezdetén feloszlott, mert nem tudtak az új helyzethez igazodni”...

Odébb így folytatják (hosszabb „briliáns zongorafutamok” jönnek – mosso...):

„A szélsőjobbboldaliak jelenléte az utcákon sok anarchistát eltántorított a tüntetések támogatásától, mivel nem akartak a nációkkal egy oldalon állni a barikádokon. Ez sok vitát váltott ki a mozgalmon belül; egyesek fasizmussal vádolták azokat, akik úgy döntöttek, hogy csatlakoznak a tüntetésekhez

A tüntetéseken részt vevő anarchisták a rendőri brutalitás ellen voltak, valamint Janukovics és az ő oroszbarát álláspontja ellen is. Azonban nem tudtak jelentős hatást gyakorolni a mozgalomra, mivel lényegében a kívülállók kategóriájába tartoztak...”

„Végül az anarchisták egyénileg és kisebb csoportokban vettek részt az eseményekben, de nem vettek részt katonai kezdeményezésekben. Egy idő után úgy döntöttek, hogy megalakítják saját „századukat” (60-100 fős harci csoportjaikat).”

Azonban ezeket a demokratákat, az úgynevezett anarchistákat a fegyveres szélsőjobbboldali- fasiszta apokalipszis lovagok szétoszlatták. Akik így nem próbáltak többé nagyobb szervezett csoportokat létrehozni (bevágva mondandójuk keretébe ezt – a kiadó)

Újra övük szó...

„Majdanon meggyilkoltak között volt Szergej Kemszkij anarchista is, akit – ironikus módon – halála után Ukrajna hőségének nyilvánítottak.”

„Tömegszervezet hiányában az első anarchista és antifasiszta önkéntesek egyénileg mentek a háborúba, mint harcosok, hadiorvosok és önkéntesek. Megpróbálták saját osztagot alakítani, de felkészültségük és eszköztáruk elégtelennek bizonyult - így elképzelésük kudarcot vallott. Néhányan meg az Azov zászlóaljhoz és az OUN-hoz (Ukrán Nacionalisták Szervezete) is csatlakoztak. Az ok egyszerű volt, a legkönnyebben elérhető csapatokhoz csatlakoztak. Ennek eredményeként néhányan közülük áttértek a jobbboldali politikára.

Erre az időszakra tehető a radikális nacionalista szervezet, az „Autonóm Ellenállás” (Autonomnyi Opir) megjelenése.

„A szervezet 2012-ben kezdett balra tolódni, és 2014-re olyannyira balra tolódott, hogy egyes tagjai már „anarchistáknak” nevezték magukat. Nacionalizmusukat a „szabadságért” folytatott küzdelemként és az orosz nacionalizmus ellensúlyaként fogalmazták meg, a zapatista és a kurd mintát használva példaként. Más ukrainai politikai projektekhez képest leginkább szövetségeseeknek voltak tekinthetők, így egyes anarchisták együttműködtek velük, míg mások kritizálták ezt az együttműködést és magát a szervezetet.”

„Az Autonómnyi Opir tagjai aktívan részt vettek az önkéntes zászlóaljokban is, és megpróbálták az „antiimperializmust” a katonaság körében is népszerűsíteni. Védtek a nők jogát, hogy a háborúban ők is részt vehessenek; női tagjaik részt is vettek a harcokban. Az Autonómnyi Opir segített a kiképzőközpontoknak harcosok és orvosok kiképzésében, önkéntesként a hadseregben dolgoztak, és megszervezték a „Citadella” szociális központot Lvovban, ahol menekülteket szállásoltak el.”

A zongorafutam itt megszakad –(szünetjel)

Úgy gondoljuk (visszavéve a mondandót –a kiadó), hogy a felidézett szöveg nem igényel különösebben kommentárt. A beszámoló azzal folytatódik (és bennünket mindvégig a „kollaboránsok konfessziója” érdekel - erre fókuszálunk, holott az egész kalandregény igen érdekfeszítő, a madár elindul kalitkát keresni teljes effektusával...), hogy akadtak olyan baloldaliak és anarchisták is, akik az „ellenséggel” az orosz imperialistákkal szövetkeztek.

Aztán így nyilatkoznak erről a kollaboránsok (ismét hosszabb zongora futam - szünetjel feloldva):

„A baloldalon belül az oroszbarát álláspont fenntartásának ideológiai alapját a Szovjetunió öröksége és a második világháborúban aratott győzelme jelentette. Miközben Oroszország azt állítja, hogy a kijevi kormányt a náci junta vette át, Majdan ellenzői a fasizmus és a kijevi junta elleni harcosoknak tekintik magukat. Ez a kategorizálás a tekintélyelvű baloldal - köztük például a „Borotba” szervezet - szimpátiáját is felkeltette. A 2014-es év legfontosabb eseményei során kezdetben lojalista, majd végül oroszbarát álláspontot képviseltek. Odesszában 2014. május 2-án több aktivistájukat megölték a zavargásokban. E szervezet néhány tagja részt vett a donyecki és luganszki harcokban is, és néhányan ott haltak meg.

A „Borotba” szervezet azzal indokolta álláspontját, hogy a fasizmus ellen akar harcolni. Felszólították az európai baloldalt, hogy vállaljon szolidaritást a „Donyecki Népköztársasággal” és a „Luganszki Népköztársasággal”. Vlagyiszlav Surkov (Putyin politikai stratégája) e-mail postafiókjának feltörése után kiderült, hogy a Borotba tagjait Surkov emberei finanszírozzák és felügyelik.

Oroszország tekintélyelvű kommunisztái hasonló okokból támogatták a szeparatista köztársaságokat.

A szélsőjobboldali támogatók jelenléte a Majdan alatt arra ösztönözte az apolitikus antifasisztákat, hogy támogassák a "DNR"-t és az "LNR"-t. Ismétlem, közülük többen részt vettek a donyECKi és luganszki harcokban, és néhányan ott haltak meg.

Az ukrán antifasiszták közül néhányan „apolitikusak” voltak, szubkulturális kötődéssel, egyszerűen azért voltak antifasiszták, mert "nagyszüleik harcoltak a fasizmus ellen". A fasizmusról alkotott felfogásuk elvont volt: ők maguk is gyakran voltak politikailag inkoherensek, szexisták, homofóbok, orosz hazafiak és hasonlók.

Az úgynevezett köztársaságok támogatásának gondolatát az európai baloldal széles körben támogatta. Támogatói közül legjelentősebbek a Banda Bassotti olasz rockegyüttes és a német Die Linke párt. Az adománygyűjtés mellett a Banda Bassotti turnézott is "Novorossziába". Az Európai Parlamentben a Die Linke minden lehetséges módon támogatta az oroszbarát narratívát, és videokonferenciákat szervezett a Krímben és a nem elismert köztársaságokban élő oroszbarát aktivistákkal. A Die Linke fiatal tagjai, valamint a Rosa Luxemburg Alapítvány (amely a Die Linkéhez tartozik) azt állítják, hogy ezt az álláspontot nem minden tag osztja, de a párt legjelentősebb tagjai, például Sahra Wagenknecht és Sevim Dağdelen ezt vallják.

Az oroszbarát álláspont nem vált népszerűvé az anarchisták körében, annak ellenére, hogy egyesek kiálltak mellette, és a leglátványosabb ezek közül minden bizonnyal Jeff Monson, egy amerikai MMA-harcos volt, aki tetoválásain anarchista szimbólumokat jelenít meg. Korábban anarchistának tartotta magát, de ma már nyíltan együttműködik az oroszországi kormánypárttal, és tagja a Dumának.

Összefoglalva. A Krím megszállása után az FSZB munkatársai odáig mentek, hogy egy beszélgetés keretében felkeresték az anarchistákat és antifasisztákat, és felajánlották nekik, hogy engedélyezik tevékenységük folytatását, ugyanakkor azt javasolták nekik, hogy propagandamunkájukba foglalják bele azt a gondolatot, hogy a Krímnek Oroszországhoz kell tartoznia. Ukrajnában számos kisebb aktivista csoport van, amelyek antifasisztaként pozicionálják magukat, miközben alapvetően oroszbarát álláspontot képviselnek; sokan vádolják őket azzal, hogy Oroszországnak dolgoznak. Befolyásuk minimális Ukrajnában, de tagjaik "besúgóként" szolgálnak az orosz propagandisták számára"

Itt zárul erről disszonanciájuk.

A **CrimethInc** média által közölt információk szerint körülbelül ötven „anarchista” venne -vesz részt Kijev védelmében. Az Ukrajna Területi Védelmi Erőjének részeként anarchistákból és antifasisztákból álló tekintélyellenes különítményt hoztak létre. Egyesek a „Makhnovista Zászlóaljról” beszélnek, amely a híres ukrán anarchista harcosra, Nestor Makhnóra utal.....

Ukrajna, mint a volt Szovjetunió része mély társadalmi gazdasági és kulturális kapcsolatokat tart Oroszországgal, sőt, a lakosság 17 százaléka orosz. Az orosz

lakosság túlnyomórészt egyébként azokon a területeken él, amik 2014-ben lettek „szakadár tartományok” Ukrajnában. Hiába azonban az összefonódások, 2014 után súlyosan megromlott a viszony a két ország között.. És 2014-ben az oroszok azért támadtak, mert abban az évben az ukrán események során eltávolították székéből az oroszbarát elnököt, Viktor Janukovicsot

Vessünk utolsó -hosszú pillantásokat (Fortemmissio) az adott „ukrajnai anarchistákra”, akik annyira szeretik a szabadságot, hogy beállnak honvédőnek. Ebben az egész lidércjárásban a demokrácia pestis melletti kiállást látjuk, amely révén képet kapunk arról miszerint az „anarchisták” miért is akarják megmenteni a demokráciájukat, a szabadság felsőbb fokát, lepaktálva az Ukrán burzsoáziával.

Az egész csernobog- i vízió bontakozik ki így előttünk.

Számukra absztrakt az osztály osztály elleni magatartás (lehetetlen, nonszensz, abszurd, nincs rá vevő) - igaz ami igaz, fel sem merül bennük ennek propagálása, de fel sem merülhet, hisz teljesen más talajon, az absztrakt szabadság és honvédői talajról paroláznak a burzsoá demokratikus sáskákkal, liberális szabadság pátoszban s réalpolitikában próbálnak nyomulni- közvetlenül összefogva elnyomóinkkal.

Ezt hangoztatják (poco a poco):

„A "Mondj nemet a háborúra" vagy a "Birodalmak háborúja" szlogeneket hatástalannak és populistának tartjuk. Az anarchista mozgalomnak nincs befolyása a folyamatra, és ezek a szlogenek egyáltalán nem változtatnak a helyzeten.

Álláspontunk azon alapul, hogy nem vagyunk hajlandóak elmenekülni, nem hagyjuk, hogy túsul ejtsenek, és nem hagyjuk, hogy harc nélkül megöljenek minket.

Afganisztán jó példa arra, hogy megértsük, mit jelent a "Nemet a háborúra szlogen": amikor is a tálibok előrenyomulnak, az emberek tömegesen menekültek, meghaltak a repülőtéren káoszban, és akik maradnak, azokat úgynevezett tisztogatásnak vetnek alá.”

Ezért a demokrácia alattvalói, a szabadság lovagjai inkább beállnak („piacevole”) a sorba. Ezt írják:

„Az ukrainai, fehéroroszországi és oroszországi anarchisták többnyire közvetlenül vagy hallgatólagosan támogatják Ukrajna függetlenségét. A nacionalista láz, a korrupció és a nácik nagy számban való jelenléte ellenére Ukrajna a szabadság szigetének tűnik Oroszországhoz és vazallus országaihoz képest. Ukrajnának a posztszovjet térségben "egyedülálló jellemzői" vannak, mint például az elnök leválthatósága, a szimbolikusan nagyobb hatalommal rendelkező parlament és a békés gyülekezéshez való jog; egyes esetekben, ha a társadalom betartja, a bíróságok még a meghirdetett protokoll szerint is működnek. Azt mondani, hogy ez a helyzet jobb, mint az oroszországi, nem újdonság. Ahogy Bakunyin írta: "Szilárd meggyőződésünk, hogy a legtökéletlenebb köztársaság ezerszer jobb, mint a legfelvilágosultabb monarchia.”

Íme (és ezzel a szó újra a mienk) a liberális szabadság képzet álarcosbálja. Széles spektrumú eszköztár áll rendelkezésükre, amelyben centrális elem reálpolitikára való fókuszálás. Minek is az anarchista tartalom. elvi program, praxis, internacionalizmus? Ebben a történetben nincs semmi radikálisan meglepő, emlékezzünk a hajdani spanyolországi forradalom CNT vezetőinek „antináci- nacionál-anarchistáira” és görgessük tovább a véres számár útját („a forradalmárok, és különösen az anarchisták számára az 1936-os spanyolországi tragikus tapasztalatnak elégnek kell lennie ahhoz, hogy ne legyenek illúzióik az antifasizmussal kapcsolatban, amely nem más, mint a kapitalista gazdálkodás demokratikus formáinak védelme, az osztályok közötti megbékélés, a „kisebbik rossz” választása és a forradalmi horizont feladása” - írták a »Vamos harcia de la vida« elvtársai).

Elvégre szövetségi politikájuk eredményre vezethet, virágzó, gazdaságilag jól prosperáló tőkés állam lehet majdan az ukrán hon, ahol mindenkinek érvényesülhetnek demokratikus állampolgári jogai (és a kivert fogak hullhatnak...), megvalósul az eszményi rend, isten államán túlrugaszkodó demokrácia, amelyben a magántulajdon és bérmunka oázisában kizsákmányolásunk dalárdáiban akadálytalanul, töretlenül zengheti a tőke dicshimnuszát a varjak kórusa.

Egy mélyen ellenforradalmi korban ez az egész magatartás sikerhez vezethet. Nem lebecsülhető tényezőként. Az ukrán honvédő „anarchisták” akár népszerűvé is válhatnak. Kibújhatnak szubkulturális odúikból a „nép fiaiként” harcolva. Felismerték a kor hívó szavát! A forradalmi defetizmus „absztrakciójából” nem kérnek - vásárra viszik a bőrüket a demokráciáért, a szabad Ukrajnáért, ezzel is elfogadtatva magukat. Akár hatékonyak is lehetnek, feltétlenül népszerűek mindaddig, míg nem ütköznek más nagyobb, horizontálisabb tőkés államot mentő érdekekkel.

Nesze neked, Robin Goodfellow!

És olyannyira nem tudunk betelni locsogásukkal, hogy egy korsó sör mellett lepörgetjük végső zongora **futamaikat** (vivace):

„Ukrajna most az orosz imperializmus elleni küzdelem élvonalában áll. Oroszország hosszú távú tervei között szerepel a demokrácia lerombolása Európában. Tudjuk, hogy ez a veszély még mindig kevés figyelmet kap Európában, de ha megfigyeljük egyes vezető politikusok, bizonyos szélsőjobboldali szervezetek vagy egyes tekintélyelvű kommunisták beszédeit és útjait, végül azt tapasztaljuk, hogy Európában már hatalmas kémhálózat működik. Egyes magas rangú köztisztviselők

állásuk elhagyása után például egy orosz olajtársaságnál kapnak pozíciót (Gerhard Schröder, François Fillon).

Ami a NATO-hoz való viszonyulást illeti, a szöveg szerzői két álláspontot képviselnek. Néhányan közülünk pozitívan állnak a helyzethez. Nyilvánvaló, hogy Ukrajna egyedül nem tud szembeszállni Oroszországgal. Még ha figyelembe vesszük is az önkéntesek nagyszámú mozgását, modern technológiára és fegyverekre van szükség, és a NATO-n kívül Ukrajnának nincs szövetségese, aki segíthetne ezen a területen.

Szíriai Kurdisztán történelméről sem szabad megfeledkezni. A kurdok ott is kénytelenek voltak együttműködni a NATO-val az Iszlám állam ellen - az egyetlen alternatíva a menekülés vagy a halál volt. Jól tudjuk, hogy a NATO-támogatás nagyon gyorsan eltűnhet, ha a Nyugat új érdekeket talál, vagy ha sikerül Putyinnal tárgyalni. A kurdok még ma is kénytelenek együttműködni az Aszad-rezsimmel, mert nincs más alternatívájuk.

Az esetleges orosz invázió arra kényszeríti az ukránokat, hogy szövetségeseiket keressenek a Moszkva elleni harcban. Nem a közösségi oldalakon, hanem a való világban. Az anarchistáknak sem Ukrajnában, sem máshol nincsenek elegendő erőforrásaik ahhoz, hogy hatékonyan reagáljanak a Putyin-rezsim inváziójára. Ezért komolyan meg kell fontolnunk a NATO-támogatás elfogadását.

A másik nézet, amellyel a szerkesztőségi csoport más tagjai is egyetértenek, az, hogy a NATO és az EU azáltal, hogy növeli befolyását Ukrajnában, azt kockáztatja, hogy megszilárdítja a "vadkapitalizmus" jelenlegi rendszerét az országban, és még kevésbé teszi megvalósíthatóvá egy esetleges társadalmi forradalmat. A globalizált kapitalizmus rendszerében, amelynek zászlóshajója a NATO vezetőjeként az USA, Ukrajna a szerény periféria helyét kapja: az olcsó munkaerő és erőforrások szállítójaként. Ezért fontos, hogy az ukrán társadalomban tudatosuljon a minden imperializmustól való függetlenség szükségessége. Az ország védelmével összefüggésben nem a NATO-technológia és a reguláris hadsereg támogatásának fontosságára kell helyezni a hangsúlyt, hanem a társadalom gerilla ellenállási potenciáljára.

Úgy látjuk, hogy ez a háború elsősorban Putyin és az általa irányított rezsimiek ellen irányul. Eltekintve attól a triviális motivációtól, hogy nem diktatúra alatt élünk, látunk egy potenciált az ukrán társadalomban, amely az egyik legaktívabb, legfüggetlenebb és leglázadóbb a régióban. Az elmúlt harminc év hosszú ellenállási története szilárd bizonyíték erre, és reményt ad arra, hogy a közvetlen demokrácia fogalmai itt termékeny talajra találnak.

Még mindig nagyon kevés befolyásunk van a társadalomra általában. Ez nagyrészt annak tudható be, hogy az anarchista szervezet és struktúrák

szükségességének gondolatát nagyon sokáig figyelmen kívül hagyták vagy megvetették (memoárjaiban Nestor Makhno is panaszkodott erre a hiányosságra az anarchisták veresége után). A korábbi anarchista csoportokat az SBU (Ukrán Biztonsági Szolgálat) vagy a szélsőjobboldal gyorsan kiirtotta.

Mára kilábalunk a stagnálásból és növekszünk, ezért az elnyomás új szakaszára és az SBU újabb kísérleteire számítunk.

Ezen a ponton álláspontunk a demokratikus tábor legradikálisabb módszerei és véleményei közé sorolható. Ha a liberálisok inkább a rendőrségen panaszkodnak, ha ugyanaz a rendőrség vagy a szélsőjobboldal támadja meg, akkor az anarchisták azt javasolják, hogy működjenek együtt más csoportokkal, amelyek hasonló problémákkal küzdenek, és vegyenek részt intézmények vagy események védelmében, amikor fennáll a támadás lehetősége.”

Vége a fekete zongorahangversenynek(perdedosi).

Zárszavunk- impetuoso

Az egyik legkegyetlenebb barbár megnyilatkozás a demokrácia vizén a modern nacionalizmus, patriotizmus, honvédelem amely kihasznál –felhasznál bennünket, a halált okádó kémények és szuronyok, gépek és fegyverek, az emberi hússal táplálkozó furcsa, mechanikus gép állam elemeként, a tőke oldalbordájaként, hisz a tőke hazátlan és egyszersmind patrióta egyidőben, ha érdeki ezt kívánják. Nos itt virágzik ki s fel a sötét démon, a „honvédő anarchizmus” kollaborációja, amely a hön áhított demokrácia talaján is reszketni kezd, majd ha a rendőrautó a tőke sugárútjain rádudál egy bágyadt hajnalon...

Most, hogy megidéztük a patrióta „honvédő anarchista” lídérceket (akik taktikailag felvállalják a rosszat, hogy aztán elérkezzenek az általuk vélt jóhoz), elmondhatjuk, hogy megtanulták a sztálinistáktól, illetve a CNT vezetésétől a forradalom idejéből a helyezkedés, taktikázás inkvizítori ábécéjét. Már csak puskát kell adni kezükbe és tüzet vezérelni ránk, kommunistákra, anarchistákra, proletárookra!

**DE TE FABULA NARRATUR
KOMMUNISTA KIADÓ
BUDAPEST-BÉCS 2022**

Proletarios Cabreados (Ecuador)

Más szóval, ezek az antifasiszta „anarchisták” bevallják, hogy ők anarcho-reformisták vagy szociáldemokraták, akik a szokásos szociáldemokratákhoz hasonlóan támogatják a legdurvább nacionalizmust és militarizmust az Ukrajna/NATO és Oroszország közötti burzsoá-imperialista háború függvényében, amelyben a proletárok mindkét oldalon csak ágyútöltelékek, és ezrével mészárolják őket. Egyszerűen ez elítélendő.

Ezért ezek a fickók valójában nem anarchisták, nem forradalmárok és nem elvtársak, hanem éppen ellenkezőleg. Ki kellett mondani, és ki is mondjuk.

Mert a kapitalizmus imperialista háborúit az államellenes kommunisták vagy a forradalmi anarchisták mindig is a proletár internacionalizmus és a forradalmi defetizmus alapvető álláspontjaival állították szembe.

<https://www.facebook.com/ProletariosCabreados/>

Leftcom közlemény

Nincs más háború, csak az osztályharc: a Haft Tappeh-i munkások nyilatkozatai (Irán)

Uralkodóink egy része azt akarja elhitetni velünk, hogy ez a háború a fasizmus elleni háború, egy másik része pedig azt akarja elhitetni velünk, hogy ez a háború a haza védelmére szolgál. Érdekes módon mindkét oldal egyidőben állítja tömegtájékoztatási eszközein keresztül, hogy helyi és globális támogatottságot élveznek ehhez a pusztító hadművelethez. Egyértelmű, hogy világ különböző államai imperialista módon helyezkednek, taktikáznak uralkodó osztályaik érdekében.

Az iráni legfelsőbb vezető, Ali Khamenei március 1-jei beszédében azt mondta:

„Ukrajna az USA válságkirobbanító politikájának áldozatává vált. Támogatjuk az ukrajnai háború befejezését, de minden válság gyógymódja az, hogy megismerjük a gyökereit. Az ukrajnai válság gyökere az Egyesült Államok „

Ezzel szemben az iráni munkások a válság gyökerét nem ebben vagy abban az államban, hanem magában a kapitalista világrendben látják. A Haft Tappeh munkásai, az iráni munkásmozgalom élharcosai, azok, akik a "Kenyer, munkahely, szabadság - szovjet hatalom!" jelszót beemelték az iráni munkástüntetések centrumába, ezt az alábbi két nyilatkozatban fejezték ki, amelyeket itt közlünk..

Ez a háború nem a mi háborúnk!

A kapitalisták és a kapitalista kormányok különböző módokon használják politikájukat a profit és a befektetések érdekében.

Elnyomás, letartóztatás és bebörtönzés, kínzás és kivégzés, munkanélküliség és hajléktalanság, és olykor háború és ártatlan emberek megölése, kitelepítése a következménye azokkal szemben, akiknek nincs semmilyen szerepük vagy hasznuk háborúból.

Ez a háború nem a mi háborúnk!

A mi háborúnk a munkásosztály háborúja a tőkésosztály ellen, az elnyomás, a kizsákmányolás és a diszkrimináció ellen.

Számoljuk fel a kapitalista kormányokat a világ minden részén, hogy megszabaduljunk a háborútól, a bizonytalanságtól, a szegénységtől stb.

Éljen a munkásosztály nemzetközi szolidaritása!

Haft Tappeh cukornádmunkások szindikátusa, 2022. február 28.

Az ukrainai háború a munkások elleni háború!

A háború, amelyet a kapitalista kormányok ukrán földön folytatnak, egyben háború az iráni Haft Tappeh munkásai ellen is. Az összes iráni munkás ellen is, és valójában a világ összes munkása ellen. Ez nem csak Ukrajna vagy Oroszország elleni háború. Ez valójában nem egy adott ország elleni háború; ez az adott ország munkásai és bér munkásai és a világ többi munkása ellen irányuló háború.

Putyin nem az orosz munkások érdekében szállta meg Ukrajnát. Sem az Egyesült Államok, sem Európa, sem a NATO nem állomásoztatott csapatokat Oroszország orra előtt sem az ukrán munkások, sem az európai és amerikai munkások érdekében. A NATO ukrainai vagy bárhol máshol történő terjeszkedése kapitalista militarizmus és ellenséges a munkások érdekeivel szemben. Ahogyan az orosz katonai offenzíva is kapitalista militarizmus és minden munkás ellen irányul. A NATO ukrainai jelenléte vagy Oroszország ukrainai inváziója olyan tervek része, amelyek a világ tőkéseinek javára szolgálnak. Az egyszerű emberek vérének ontó, életét megsemmisítő háború. Az otthonainkat tönkreteszik, de jól keresnek rajtunk. Fegyvereket adnak el, újabb és újabb helyszíneken támadnak és növelik katonai jelenlétüket más területeken. Háborús és katonai költségvetésük egyre nő: mindezt a munkások zsebéből költik el saját háborúskodásukra ahelyett, hogy a társadalom közjólétére fordítanák.

Egyesek szerint Putyin ártatlan, mert a NATO beszivárgott Oroszország határait; míg mások szerint az ukrán, az európai vagy az amerikai elnökök ártatlanok, mert tesznek valamit Putyin fellépése ellen. Mindannyian bűnösök. Igaz, hogy a NATO hibázott, amikor Oroszország határai mentén toborzott tagokat, de Putyin és az orosz kapitalizmus is hibás. Amerika, Európa és a NATO is hibás. Nem csak az egyik oldal a hibás.

Az európai és amerikai média hatására egyesek hőst csinálnak az ukrán elnökből. Milyen hős ő? Ő, aki egy bábu a kapitalizmus és a NATO befolyásának játékában; ami egyáltalán nem a demokráciáról szól, így az sem mondható, hogy az ukrán elnök a demokráciáért harcol. Egyesek számára Putyin a hős, mások számára Biden. De milyen hős? Ezek a kapitalista rendszer vezetői, munkások otthonainak tönkretévői. A fő vita a kapitalizmus nagyhatalmai között zajlik. Ez nem mai és nem is tegnapi vita. Mindig is ezt művelték. A helyzet az, hogy Oroszország és Ukrajna munkásainak a saját kormányaikra kell csapást mérniük. Az európai és amerikai munkásoknak a saját kormányaikra kell csapást mérniük, mivel hogy nincs joguk háborút vívni a mi pénzünkkel.

Ezt az ostoba, kegyetlen és munkásgyilkos háborút egyik fél sem védheti meg. Ezért támogatni kell a munkásosztályt mindkét oldalon és arra kell ösztönözni őket, hogy egyesüljenek e háború ellen.

Ez a háború nem az orosz munkások érdekeiért vagy az ukrán munkások érdekeinek védelmében zajlik. Ez a háború egyáltalán nem a munkások érdekeiért zajlik. Ez egy háború a mi érdekeink ellen zajlik. A jelenlegi háború Oroszország és a többi hatalom között ukrán földön egy reakciós és munkásellenes háború. Így mindannyiunknak a háború ellen kell fellépünk. Nem csak Putyin ellen, nem csak Biden és az európai vezetők ellen és nem csak az ukrán vezetők ellen. Nekünk, munkásoknak, bér munkásoknak, a munkásosztálynak egységesen kell fellépünk a háború ellen. Mi mindannyian ellenetek vagyunk, kapitalisták és háborús uszítók.

Ez nem a mi háborúnk.

Ez a háború mindannyiunk ellen, a munkásosztály ellen zajlik!

Leftcom közlemény

Jegyzetek

1, НІГІЛІСТ Продуктивна Руйнація Anarchism and war című írás felhasználásával felidézésével <https://www.nihilist.li/2017/09/23/anarchism-and-war/>

2, <https://crimethinc.com/2022/02/15/anarchistes-et-guerre-perspectives-anti-autoritaires-en-ukraine>

Források

<https://www.nihilist.li/2017/09/23/anarchism-and-war/>

<https://libcom.org/forums/organise/nihilist-ukrainian-anarchist-online-zine-11022018>

<https://www.nihilist.li/2017/09/15/anarhizm-i-vojna/>

<https://crimethinc.com/2022/02/15/anarchistes-et-guerre-perspectives-anti-autoritaires-en-ukraine>

Egy spanyolországi anarchista csoport kritikája a Kollaboránsokról:

<https://inter-rev.foroactivo.com/t10852-los-resultados-del-nacionalismo-el-populismo-y-el-antifascismo-el-caso-de-unos-anarquistas-de-ucrania?fbclid=IwAR3wLrv6A1IGYuGKAv-CoRIOkZYVcx7sddiPgPSf3cglZQIW3nTQQq1Bj8l&highlight=Ucrania>

https://www.angryworkers.org/2022/03/10/fragments-of-a-debate-amongst-angryworkers-on-the-war-in-ukraine/?fbclid=IwAR1nuF0390luV1vqRwpV1uPv_K9dzPxbHeEtTg06O22fLn7Jlw6LTjRMtLY

<https://www.leftvoice.org/russia-is-not-fighting-an-anti-fascist-war-and-neither-is-ukraine/?>

Függelék

AZ URALKODÓ OSZTÁLYOK ÉS MÉDIÁJUK HAMIS "INTERNACIONALIZMUSA". / JOURNAL OF EMANCIPATION – Communia/

A háborúval és a militarizmussal szembeni ellenállás láthatatlansága a front mindkét oldalán, valamint az ukrán "idegenlégió" erős médiatámogatottsága világosan megmutatja, hogy pontosan miből áll az uralkodó osztályok és szószólóik "internacionalizmusa" világszerte.

Nem is lehet ez másképp. Az európai média célja egyértelműen Oroszország démonizálása. Úgy ábrázolják azt, mint egy monolitikus országot, amelyben senki sem kérdőjelezi meg a szeretett vezetőt, Putyint. Megpróbálnak elnyomni minden lehetséges szimpátiát a halálba vezetett orosz katonák és a szankciók által eltiport orosz lakosság iránt. Nem haboznak láthatatlanná tenni azt a tényt, hogy Oroszországban több mint 1 160 000 ember és több mint 162 000 munkás és szakmai kollektíva nyilvánosan ellenezte a háborút, és ezzel elképesztő pénzbírságokat vagy többéves kényszermunkát kockáztattak.

A dezinformáció eme bravúrja kéz a kézben jár az ukrán disszidensek láthatatlanná tételével. A média elhallgatja, hogy a nyugatra menekülő férfi menekültek nagy része dezertőr, és szégyentelenül próbálja eltitkolni az ország keleti részéből Oroszországba vagy Fehéroroszországba menekült tömegek létezését. Tömegek, akik többek között a nacionalista félkatonák által támogatott és Zelenszkij legközelebbi támogatói által bátorított etnicista terrorpolitika elől menekülnek.

Minden jel arra utal, hogy Zelenszkij kormánya nemcsak a dezertőrök utáni vadászatot támogatja, hanem félkatonai egységek segítségével valóságos etnikai tisztogatásba kezdett az ország több részében. Ez azonban soha nem fog címlapra kerülni. Hiszen az európai média kizárólag azzal foglalkozik, hogy bemutassa „az ukrán nép egységét és bátorságát Oroszországgal szemben”.

AZ UKRÁN „IDEGENLÉGIÓ”

Az az eset, amikor a dezinformációs stratégia groteszk méreteket ölt, amikor is a hírhedt „idegenlégió” Ukrajnába indul harcolni.

Az amerikai sajtó a "nemzetközi brigádok" remake-jeként mutatja, az európai sajtó pedig az első naptól kezdve hype-olja őket. Több uniós ország – így a balti államok, továbbá Lengyelország, a Cseh Köztársaság, de még a „pacifista” Dánia is - sorra engedélyt adtak állampolgáraiknak, hogy Ukrajnába menjenek és csatlakozzanak az orosz hadsereg elleni Idegenlégiós harchoz, felfüggesztve a szíriai háborúból visszatérő európai dzsihadista önkéntesek ellen hozott törvényeket.

Amikor azonban a média kapcsolatba lépett az ukrán konzulátusokkal, hogy felkutassa ezeket az „önkénteseket”, egész egyszerűen nem találtak közöttük jószándékú sztálinista és kispolgári diákokat, mint anno 1936-ban. A sajtó intenzív erőfeszítései ellenére sem sikerült rózsaszínűre festeni a helyzetet, mivel nyilvánvalóvá vált, hogy a külföldi toborzás egészen más típusú érdeklődőket vonzott. Csodák csodájára leginkább kigyúrt ultrajobboldaliakat és volt zsoldosokat.

Ami még rosszabb a propaganda szempontjából, hogy a szervezett bűnözéssel kapcsolatban álló félkatonai erők, mint például a koszovói UÇK, amelynek alapítóit emberiesség elleni bűncselekményekkel vádolják, sem haboztak egész szakaszokat bevetni.

Németországban maga az állami elnyomó apparátus kongatta meg a vészharangot. A külföldi toborzás koordinációját nyilvánvalóan az "Azov zászlóalj", egy neonáci félkatonai egység végzi, amely elméletileg beilleszkedett a reguláris ukrán hadsereg struktúráiba. Berlinben pedig semmi jobbat nem tudtak kitalálni, mint hogy együttműködjenek az NPD-vel, az állandó állami megfigyelés alatt álló német szélsőjobboldali csoporttal, akiknek a menekültek elleni pogromoktól kezdve a gyermekpornográfián át a szervezett terrorcselekményekig igencsak sok mindenhez volt már közük...

Faeser, a német belügyminiszter olyan figyelmeztetést adott ki, amely csak utal az amúgy teljesen nyilvánvaló tényre, miszerint Ukrajna lassan a fegyveres szélsőjobboldali csoportok játszótérévé kezd válni, hasonlóan ahhoz, amit Afganisztán és Szíria jelentett egykor a dzsihadisták számára.

A BURZSOÁZIA „INTERNACIONALIZMUSA”

A burzsoázia "internacionalizmus" soha nem állt másból, mint a gyilkosságok, öldöklések fokozására kész nacionalista frakciók nemzetközi szerveződéséből.

Nem véletlen, hogy azok, akik Ukrajnában és Oroszországban szabad pórásra engedik az állami terrorizmust, és akik üldözik a dezertőröket és antimilitaristákat, nem haboznak a maffiózók, zsoldosok, neonácik és lumpenproletárok legsötétebb söpredékét is felbujtani, ezáltal is erősítve saját soraikat.

Putyin a neonácikat, akik eddig elfojtották a donbászi sztrájkokat, valamint Kadirov csecsen zsoldosait hívja segítségül. Zelenszkij pedig a baljós „idegenlégiójához” fordul.

Ahogy már a jugoszláviai és a donbászi háborúban is láthattuk, mindezt nem azért művelik, hogy a katonai egyensúlyt ténylegesen megváltoztassák, hanem azért, mert

az etnikumok elleni büntetteikkel még tovább mérgezik a légkört a helyszínen, ezzel is megnehezítve, hogy a kizsákmányoltak mindkét oldalon felismerjék közös érdekeiket.

Ez szó szerint a munkás internacionalizmus szöges ellentéte, amely a háború okai elleni következetes küzdelmet és a katonák testvériségének propagálását jelentené mindkét oldalon.

Ez az a fontos mondanivaló, amelyet terjesztenünk kell, szemben azzal, ami jelenleg az európai sajtóban látható, a háború mészáros-jelöltjeinek kimosdatása, bűneik szőnyeg alá söprése.

<https://en.communia.blog/>

Töredékek a háborúról

Azt mindenesetre tudjuk, hogy a 18 és 60 év közötti ukrán férfiak jelenleg nem hagyhatják el az országot, és akik megpróbálják, azokat átadják a katonai hatóságoknak. A nyugati médiában a szabadság hőseként ünnepelt Zelenszkij elnök vezette ukrán állam gyakorlatilag saját tulajdonaként kezeli munkaképes férfi polgárainak életét és testi épségét, és a nemzetvédelem érdekében lefoglalja őket. Erről nagyon keveset olvasni ebben az országban, még a baloldalon is alig kritizálják.

De nem szabad elfelejtenünk, hogy Oroszországban is elkezdődött az ellenállás. A börtönbüntetéssel való fenyegetés ellenére az emberek Oroszországban az utcára vonulnak a háború ellen. Ha most létezik egyáltalán valami halovány remény, az elsősorban a dezertálásokban rejlik az orosz oldalon. Hogy a dezertálók szaporodásáról szóló hírek az ukrán propaganda részei vagy van bennük igazság, azt nem tudjuk megítélni. Mindenesetre nem ez lenne az első eset, hogy egy hadviselő állam vereséget szenved „saját” proletariátusától.

Communaut

https://communaut.org/?fbclid=IwAR3HjLJ2BX7yOqPI5X8JOXCJEA-ZbLtUDpvqzcUdljMjxw06v2PJ0r_zFoQ

Proletarios Cabreados (Ecuador)

Baloldali delírium az ukrainai háborúról

„A közösségi hálózatokban a chilei baloldal ebben a konfliktusban Oroszország javára pozicionálja magát, amelyet antiimperialista hatalomnak tartanak, amely a népek önrendelkezési jogának lenini jelszavát védi. Ennek az álláspontnak és azok ostobasága, akik ma ezt az álláspontot képviselik, nyilvánvaló, és aligha érdemelne említést, ha nem lenne az a tény, hogy ez a misztifikáció egy olyan téveszmés irányzat része, amely már régóta élőködik a baloldalon és különösen az anarchizmuson. Ez utóbbi ebben a térségben a hanyatlását éli; a mozgalom nagyrészt elvesztett minden forradalmi perspektívát, utolsó igazi és értékes harcosai,

akik az események globális alakulása mellett komoly és forradalmi álláspontot képviselnek, kénytelenek voltak látni, hogy egykori elvtársaik egy része az antifasizmus nevében először arccal előre belevetette magát a chilei baloldal legrohadtabb szociáldemokráciájának védelmébe, majd különböző frontokon az örületbe sodródott: a világjárvánnyal szembeni konspiratív álláspontokat hangoztatott, amelyek az esztétikáján és a liberális ideológián kívül semmiben sem különböznek a neo-jobboldaliakétól; az antifasizmus pedig, nyíltan szolidáris a felkelés minden egyes demokratikus mozzanatával; és most sokan áttértek egyfajta "anarchoputyinizmusra", vagy más esetekben a konfliktusban álló felek egyikét támogatják ".

Parti communiste international (Le Prolétaire),
Nemet az ukrajnai háború körüli imperialista mozgósításra!

Az orosz hadsereg ukrajnai invázióját és a lakosság körében ezzel kiváltott érzelmeket a nyugati országok kormányai és médiája nagyszabású propaganda kampányra használják fel; a "szabadságáért" küzdő ukrán néppel való "szolidaritás" ürügyén. Valójában ez egy imperialista háborús kampány, amely a nyugati imperializmusokat támogatja az orosz imperializmus ellen. A média úgy mutatja be az orosz inváziót, mint Putyin (akinek józansága szintén megkérdőjelezhető) kezdeményezését; pedig ez egy nagyszabású katonai beavatkozás, amely közel 200 000 katonát és impozáns felszerelést foglal magában, valamint szankciók és negatív gazdasági hatások biztos bekövetkeztével jár, amit nem vállalhat fel egy ember vagy egy maroknyi vezető: ez csak hatalmas gazdasági, társadalmi és politikai erők munkája lehet, amelyeknek egy Putyin egy adott pillanatban csak az eszköze. Ez a katonai támadás egy olyan helyzetben történik, amikor a világkapitalizmus évtizedek óta legsúlyosabb gazdasági válsága elkerülhetetlenül kiélezte a burzsoá berendezkedés összes interimperialista feszültségét és belső és nemzetközi ellentmondását

Különösen Ukrajnában, a nyugati és az orosz imperializmus rivalizáló övezetében, 2014 óta zajlik egy úgynevezett "alacsony intenzitású" háború, amelyben az ukrán hadsereg az oroszok által támogatott donbászi szeparatisták ellen harcol, és amely állítólag több mint 20 000 halálos áldozatot követelt, és több mint egymillió ember távozását eredményezte. Az ukrán hadsereget az Egyesült Államok támogatja, amely hivatalos amerikai nyilatkozatok szerint az elmúlt egy évben több mint egymilliárd dolláros támogatást nyújtott neki; ez a támogatás december óta felgyorsult, hogy lehetővé tegye számára, hogy "hibrid háborút folytasson Oroszország ellen" (1).

Az európai és amerikai államok felháborodtak azon, hogy az orosz állam háborúhoz folyamodott - ez egy "más korszak politikája" -, de a legutóbbi világháború vége óta ugyanezek az államok sem szüntek meg háborúkat indítani vagy részt venni bennük a világ négy sarkában: az 1945 utáni "békét" halálos (gyilkos) konfliktusok végeláthatatlan sorozata jellemezte. Igaz azonban, hogy ezek a konfliktusok távol zajlottak a "demokratikus" és "békés" imperialista metropoliszoktól, amelyek gyakran a felbujtók és haszonélvezők voltak - és az áldozataikat csendben visszafordíthatták az európai határokon, mint gyanús migránsokat...

A valóságban, ha Oroszország megszálló, akkor az egész kapitalista világrendszer a felelős a katonai konfliktusok kirobbanásáért, az általa kiváltott egyre élesebb érdekütközések következményeként, és nem egy konkrét "háborús döntéshozó", akit elég lenne jobb belátásra bírni, vagy cselekvésképtelenné tenni. A kapitalizmus az, ami ellen harcolni kell!

Az ukrán népet támogató kampányokat nemcsak az Oroszország elleni gazdasági szankciók, hanem a katonai intézkedések indoklására is felhasználják; például a nagy németországi béketüntetések után a német kormány bejelentette katonai költségvetésének történelmi mértékű növelését, és az Európai Unió, ahol az ő hangja meghatározó, fennállása során először döntött úgy, hogy fegyvereket szállít egy hadviselő országnak.

Bár ez utóbbi döntés részben szimbolikus, egyes európai államok (köztük olyan hagyományosan semleges államok is, mint Finnország) bejelentették a fegyverszállításokat. Az Egyesült Államok és (szövetségesei) természetesen nem maradnak le: Lengyelországba valóságos "légihidat" létesítettek NATO-eszközökkel, hogy fegyverekkel lássák el az ukrán hadsereget, miközben NATO-országokból katonákat küldtek a konfliktushoz közel álló országokba, például Romániába.

Ami a "példátlan" jelentőségű gazdasági szankciókat illeti, azok a gazdasági hadviselés logikájának részei (2) - még ha gondosan el is kerültek mindent, ami veszélyeztetné az európai államok orosz gáz- és egyéb nyersanyagellátását. Ezek a szankciók, amelyek célja az orosz gazdaság "megfojtása", a háború költségeivel együtt az ország GDP-jének 7-8%-os vagy még nagyobb visszaeséséhez vezethetnek 2022-ig (3).

Ez a valódi összeomlás elkerülhetetlenül kemény következményekkel jár majd a lakosságra és különösen a proletároknak nézve, akik mindig a válságok és háborúk első áldozatai.

Ami a többi országot és a világ gazdaságát illeti, az ukrán háború okozta sokk a gazdasági fellendülés megghiúsulásának veszélyét hordozza magában: a gáz, az olaj és más nyersanyagok (köztük a búza) felszálló árai ugyanannyi csapást mérnek az egyre ingatagabb nemzetközi gazdaságra, és máris megszorodnak a proletárokhoz intézett felhívások, hogy vállalják az "elkerülhetetlen" áldozatokat: ebből a szempontból az ukrán háború az egész világ proletárjai elleni háború! A proletároknak ezért nem szabad hagyniuk, hogy a "humanitárius szolidaritás" csapdájába essenek, amely csak az imperialista célokat szolgálja; nem kell egyik vagy másik tábor oldalára állniuk ebben a konfliktusban sem –hiszen mindegyik oldal ellensége. Szolidaritásuknak minden nemzetiségű, kizsákmányolt, elnyomott, a burzsoák és konfliktusban álló államaik által belekeveredett és bombázott proletároknak kell szólnia. Az ukrán háború figyelmeztetés arra, hogy mit tartogat a kapitalizmus a még "békében" lévő országok proletárjainak. Ahhoz, hogy harcolni tudjanak a háború ellen, sem a jelen, sem a készülő háború ellen, nem szabad bízniuk az uralkodók képmutató "jóakaratában", akiknek a szankciói már háborús cselekmények, és nem szabad a polgári pacifizmus illuzórikus útját követniük; vissza kell térniük a forradalmi defetizmus és a proletár internacionalizmus klasszikus elveihez:

Nemet a polgári állam és polgári haza védelmére! Nemet a nemzeti összefogásra és a nacionalizmusra!

Proletárok egyesüljétek határok és a háborús frontok felett!

Folytassuk a kapitalizmus elleni független osztályharcot minden országban!

A forradalmi kommunista, internacionalista és nemzetközi párt újjáalakítása a cél, hogy a proletárharcot a világforradalom felé vezesse!

Világ Proletárjai, Egyesüljetek!

Nemzetközi Kommunista Párt

(1) Lásd: Washington Post, 2022. április 4.

(2) Lemaire gazdasági miniszter "totális gazdasági és pénzügyi háborúról" beszélt; bár nyilvánosan visszavonta ezeket a megjegyzéseket, mégis kifejezik a francia politikai vezetők harcias lelkiállapotát.

(3) A JP Morgan amerikai bank még az idei második negyedévben is 20%-os visszaesést vár (éves szinten)!

Parti communiste international (*Le Proletaire*), 2022. március 8.

http://pantopolis.over-blog.com/2022/03/non-a-la-mobilisation-imperialiste-autour-de-la-guerre-en-ukraine.html?fbclid=IwAR1YkKfJlubUvCN_jO_oNa02BrcROfp48C5LqK4b0FqPczPwQWfEpqL62iE

KRAS-AIT AZ UKRAJNAI HÁBORÚRÓL(részletek)

2014-ben az ukrán anarchista mozgalom megosztott volt azok között, akik támogatták a liberális-nacionalista Maidan tiltakozást, majd segítették az új kormányt a donbászi szeparatisták ellen, illetve azok között, akik megpróbálták internacionalistább álláspontot felvenni (ők voltak kisebbségben). Most is hasonló a helyzet, de még kiélezettebb. Általánosságban elmondható, hogy három pozíció van. Egyes csoportok (mint például a "nihilisták" és a "Forradalmi akció" néven futó gyalogkakukkok Kijevben) az orosz imperializmus és a Putyin-diktatúra elleni háborúnak tekintik a történeteket és teljes mértékben támogatják az ukrán nacionalista államot és katonai erőfeszítéseiket ebben a háborúban. Az egyenruhás „anarchista” harcosok hírhedt fotója pontosan ennek az irányzatnak a képviselőit mutatja: kifejezetten az „antifasiszta” futballklub, az Arsenal rajongóit és a „Forradalmi Akció” tagjait ábrázolja. Ezeket az "antifasisztákat" még az sem hozza zavarba, hogy az ukrán csapatok között vannak nyíltan fasiszta párti fegyveres alakulatok, mint az Azovisták.

A második pozíciót például a kijevi és lvovi „Black Banner” csoport képviseli. A háború előtt keményen bírálták az ukrán államot, az uralkodó osztályt, és neoliberais politikáját és nacionalizmusát. A háború kitörésével a csoport kijelentette, hogy a kapitalizmus és mindkét fél uralkodói okolhatóak a háborúért, ugyanakkor szorgalmazták az úgynevezett „területi önvédelem” – önkéntes katonai egységek – erőihez való csatlakozást.

A harmadik pozíciót a harkovi «Assembly» csoport fejezi ki. Elítéli a konfliktus mindkét felét, bár az orosz államot látja a legveszélyesebb és legreakciósabb erőnek. Nem szólít fel fegyveres alakulatokhoz való csatlakozásra. A csoport aktivistái most segítséget nyújtanak a civil lakosságnak és az orosz bombázás áldozatainak.

Az anarchisták részvételét ebben a háborúban az Ukrajnában működő fegyveres alakulatok részeként mi szakításnak tartjuk az anarchizmus eszméjével és

ügyével. Ezek az alakulatok nem függetlenek, az ukrán hadseregnek vannak alárendelve, és a hatóságok által meghatározott feladatokat látják el. Nem vetnek fel programokat, társadalmi igényeket. Kétséges az anarchista agitáció megvalósításának reménye közöttük. Nincs olyan társadalmi forradalom, amelyet meg kell védeni Ukrajnában. Más szóval, azokat az embereket, akik magukat anarchistának nevezik, egyszerűen „az anyaország és az állam védelmére küldik”, a tőke ágyútöltelékét játsszák, és erősítik a nacionalista és militarista érzelmeket a tömegek körében.

Igen, Mahno harcolt az idegen, német-osztrák megszállók, az ukrán nacionalisták, a fehérek és végül a vörösök ellen. A machnovista partizánok azonban nem Ukrajna politikai függetlenségéért harcoltak (ami gyakorlatilag közömbös volt számukra), hanem a forradalmi társadalmi vívmányok védelméért: A paraszti földekért és az ipar munkásirányításáért, a szabad szovjetekért. A jelenlegi háború kizárólag két állam, két tőkescsoport, két nacionalizmus szembenállásáról szól. Nem az anarchisták dolga, hogy a „kisebbik rosszat” válasszák közülük. Nem akarjuk, hogy az egyik vagy a másik győzzön. Minden együttérzésünk az egyszerű munkásoké, akiknek ma a gránátok, rakéták és bombák alatt kell meghalniuk.

KRAS-AIT AZ UKRAJNAI HÁBORÚRÓL oroszországi anarcho-szindikalisták forrást felhasználva)

<https://grupomoiras.noblogs.org/post/2022/03/13/kras-ait-acerca-de-la-guerra-en-ucrania/?fbclid=IwAR0psRJ1dBpietuxMBg6JslmIrAyLPLUDYsO4X7gUjV6AOKglnKS5ewDaEM>

Ezzel szemben a honvédők manifesztuma (nyíltan blöffölnek Mahno kapcsán), az ellenforradalom hangja:

UKRÁN ANARCHISTÁK PUTYIN ELLEN Az Ellenállási Bizottság közleménye

"Dicsőség Maknónak!"

Ukrajna napok óta küzd Oroszország inváziója ellen. Az imperializmus, a militarizmus és a fasiszmus erői ismét Európa küszöbén állnak. A "vér és föld" retorikájától vezérelve Vlagyimir Putyin megalomániás vágya, hogy átrajzoljon néhány vonalat a térképen és beírja nevét a történelemkönyvekbe, halált és pusztulást hozott Kelet-Európába, emberek ezreit ölte meg, és milliók számára vetett véget a normális életnek, akik kétségbeesett menekültekké váltak.

Tisztázzuk: ez nem Ukrajna orosz megszállása, ahogyan gyakran nevezik. Ez Vlagyimir Putyin inváziója, amely ellen Ukrajna harcol. Az oroszok túlnyomó többségének semmi köze ehhez a háborúhoz, és kezdettől fogva tiltakoztak ellene. Oroszországi anarchista elvtársaink részt vettek a tüntetéseken, még az ellenük irányuló brutális és messzemenő elnyomás ellenére is. Úgy tűnik, hogy még a birodalom katonái sem akarják vagy értik ezt a brutalitást, akiket maguk is nagyrészt erőszakkal soroztak be az orosz hadseregbe.

Putyin szégyenteljes ambíciói és undorító ideológiája az, ami ezt a háborút okozta nekünk. Ő a felelős az ukrán nép vérének kiontásáért. És az ukrán nép volt az, aki orosz testvéreikhez hasonlóan fellázadt a diktátor ellen.

Még mielőtt Zelenszkij elrendelte volna az ukrán állampolgárok mozgósítását az állami hadseregbe, az emberek fegyvert ragadtak és felkészültek a legrosszabbra. Az ukrán nép nagyon jól tudja, hogy ez a háború nem ér véget a határainál, hanem a legszélsőségesebb következményekkel fog járni. Évtizedekkel ezelőtt meg kellett volna tanulnunk, hogy az engedmények nem működnek, nem lehet véget vetni a fasiszta törekvéseknek azzal, hogy megadjuk nekik, amit akarnak. Itt meg kell húzni a határt, ki kell állnunk, és azt kell mondanunk, hogy nem fognak áttörni. Most nem. Soha!

A legnagyobb ukrán származású antiimperialista hős, Nesztor Makhno szelleme jelen van az ukránok mindennapjaiban. Azok, akik tudatosan vállalták örökségét, a mai anarchista gerillák a fronton harcolnak szabadságuk védelmében. Makhno meghalt, de a makhnovisták ma is élnek. Lehet, hogy a Forradalmi Lázadó Hadsereg vereséget szenvedett, de a forradalmi lázadás győzött, mert a tudatunkban még mindig él.

A kijevi barikádokon megalakult az Ellenállási Bizottság, hogy koordinálja a Putyin imperializmusával szembeni anarchista ellenállást, és harcoljon régi céljainkért: szabadságért, egyenlőségért és szolidaritásért. Bár átmenetileg az ukrán hadsereg oldalán harcolnak, mivel nincs más választásuk, világossá tették, hogy ezt "nem az ukrán állam, hanem az ukrán nép és az ukrán társadalom védelmében" teszik. Hasonlóképpen, a RevDia ("Forradalmi Akció") elvtársaink is fegyvert fogtak a birodalom ellen. A fegyveres ellenállás mellett az ukrán anarchisták szolidaritási akciót is szerveznek, hogy biztosítsák a menekültek segélyének szétosztását.

Kéz a kézben orosz és ukrán bajtársainkkal, a zsarnoksággal a kapuk előtt állunk szemben. A diktátor, a csatlósai és támogatói ellen vagyunk. A birodalom, a háború és a reakció ellen vagyunk. Évtizedek óta hirdetjük a "Nincs háború, csak osztályharc!" jelszót, és most aktuálisabb, mint valaha. Ez nem azt jelenti, hogy egyszerűen csak megvonjuk a vállunkat, és hanyagul azt mormogjuk, hogy "mindkét oldal téved", és nem veszünk tudomást a valódi szenvedésről Kelet-Európában. Nincs ilyen. Felismerjük, hogy ezt a birodalmi hódítást néhány hatalmas ember vérszomja és kapzsisága táplálja. Felismerjük, hogy a háború csak akkor érhet véget, ha ugyanezek a zsarnokok megszűnnek.

Ahhoz, hogy ez a háború véget érjen, az orosz népnek fel kell lázadnia, és meg kell buktatnia diktátorát, ahogyan az ukrán nép is fellázadt ellene. Ahhoz, hogy ez a háború véget érjen, az orosz katonáknak abba kell hagyniuk a lövöldözést, és fegyvereiket az őket irányító szörnyetegek ellen kell fordítaniuk. Ahhoz, hogy ez a háború véget érjen, mindannyiunknak azon kell dolgoznunk, hogy megsemmisítsük azokat az aljas eszközöket, amelyeket "kormányoknak" nevezünk, azokat, amelyek a háborút egyáltalán lehetővé teszik.

DICSŐSÉG AZ ANARCHISTÁKNAK!

MEGÁLLÍTANI A DIKTATÚRÁT!

HALÁL AZ AGRESSZORRA!

- AZ ELLENÁLLÁSI BIZOTTSÁG Közleménye

https://t.me/theblackheadquarter?fbclid=IwAR20gqSRXfyE2sHOFYQkvjLhBf192aj_P0OkzSd62EX-IUd84t6TpKCAzx8

Oroszország: Újabb gerillatámadások a katonai toborzó irodák ellen

Voronyezs

Március 2-án este Voronyezsben, a Januwara utca 9. szám alatti 47-es számú ház közelében egy ismeretlen személy egy gyúlékony folyadékot tartalmazó üvegpalackot dobott a két városrész katonai nyilvántartási és toborzási hivatalának bejárati ajtajához, és elmenekült. A tűz az ajtó egy részét megrongálta, sérültek nem voltak.. Sajnos a feltételezett gyújtogató arcát rögzítette egy térfigyelő kamera, a rendőrség most próbálja azonosítani.

Szverdlovszki terület

2022. március 13-án a szemétszállító cég dolgozói újabb gyújtogatásról számoltak be. Az alkalmazottak beszámolója szerint egy 25 éves boltos, aki a sorkatonák Ukrajnába küldése ellen tiltakozott, Molotov-koktélt dobott a katonai komisszárium Revolutszionnaja utcai épülete elé (a város nevét nem említik, valószínűleg Bereзовszkijra utal) hajnali 5 óra körül. Sajnos a gyújtogatót letartóztatták, és gyilkossági kísérlettel vádolják, mivel a biztonsági őr az épületben tartózkodott, amikor a támadás történt. A biztonsági őr nem sérült meg.

Moszkvai terület

Közben részletek derültek ki a gyújtogató meneküléséről a Luhovicsszkij toborzóirodából. Az MK újságírói arról számoltak be, hogy Kirill, egy 21 éves helyi lakos, miután február 28-án este felgyújtotta a toborzóirodát, eldobta a telefonját, és nem lépett kapcsolatba a családjával. Március 8-án tartóztatták le a fehérorosz-litván határon. A gyújtogatót azonnal kiadták, és a luhoviczi rendőrkapitányságra szállították. Kirill azt mondta a rendőröknek, hogy Ukrajna területére szándékozik menni, ahol az Orosz Föderáció különleges műveletet hajt végre. Büntetőeljárást indítottak ellene a büntető törvény "Vandalizmus" paragrafusa alapján.

Március 13-án, a kora reggeli órákban a mosdóba kikéredzkedett. A férfit megbilincseltek és a bűnügyi osztályon a mosdóba vitték. Ott Kirill kihasználta az őrök figyelmetlenségét, kiugrott az ablakon és elfutott. Sikerült átmásznia egy három méter magas lánckerítésen, és az M5-ös autópálya irányába futott. A szökevény nyomait mostanra megtalálták az erdőben, Kolomna irányában.

A pisai repülőtértől fegyverek Ukrajnáig „humanitárius segélynek” álcázva: a munkások nem hajlandók bepakolni a gépekbe.

A pisai Galileo Galilei polgári repülőtér néhány dolgozója rendkívül súlyos helyzetről tájékoztatott bennünket: a polgári repülőtér Cargo Village-jéből „humanitárius” járatok indulnak, amelyeknek tele kellene lenniük élelmiszerrel, gyógyszerekkel és bármi mással, ami hasznos lehet a hetek óta bombázások és harcok által gyötört ukrán nép számára. De ez nem így van!

Amikor a repülőgép alá értek, a rakodómunkások különböző típusú fegyverekkel, lőszerrel és robbanóanyagokkal teli ládákkal szembesültek.

Ez szörnyű meglepetés volt, amely megerősítette azt a háborús légkört, amelybe a Draghi-kormány belerángat minket.

Ezzel a rendkívül súlyos ténnyel szembesülve a munkások megtagadták a rakomány berakodását: ezek a gépek először a lengyelországi amerikai/NATO bázisokon szálltak le, majd a rakományt Ukrajnába küldték, ahol végül az orosz hadsereg bombázta őket, ami a támadások által érintett bázisokon foglalkoztatott többi munkás halálát okozta.

Svéd dokkmunkások bojkottja

Tegnap a kikötői dolgozók szakszervezete úgy döntött, hogy blokádot hirdet minden orosz rakomány ellen. A tagok nyomására, mondja Erik Helgeson, a szakszervezet alelnöke, a Proletären.

- Éppen az invázió kitörésekor voltak bent orosz hajók a kikötőben, és sokan úgy érezték, hogy ez nagyon rossz.

Teljesen tisztában vagyunk azzal, hogy az ukrán állam nem a munkások paradicsoma, nagy gondot jelent a korrupció, az egyenlőtlenség, valamint a szakszervezetek, és az újságírók elleni elnyomás. De mindez értelmét veszítette, amikor Putyin átlépte az összes határt, megszállt egy szomszédos országot, és elkezdte bombázni és éheztetni a civil lakosságot Ukrajna kikötővárosaiban.

https://proletaren.se/artikel/svenska-hamnarbetare-varslar-om-blockad-mot-ryskt-gods?fbclid=IwAR0MALRqkRBtnxRW2cAgFCLkdJTRO8Ut6sHhazWkisLjd3MHck_gNn9XJk

Belorusziában a vasutasok minden vasúti összeköttetést megszakítottak országuk és Ukrajna között, ahol orosz hadifelszerelést szállítottak volna. Március 20

Sam Ord

Azov, a szélsőjobboldal és a „nemzeti mítoszok” Ukrajnában (részletek)

Volodimir Zelenszkij ukrán elnök jobboldali és támogatja az amerikai imperializmust, azonban nem náci. Az önmagukban meglehetősen kis létszámú ukrán szélsőjobboldali csoportok azonban a kormány által gyökeret hajtott „hazafias” eszmék robbanásszerű terjedése miatt virágoznak.

Sok más országhoz, köztük Nagy-Britanniához hasonlóan Ukrajna vezetői is a nemzeti egység érzetének megteremtésére törekcszenek. Olyan eszméket és múltbéli

személyiségeket emelnek ki, akik ragasztóanyagként szolgálhatnak az emberek összetartására és motiválhatják őket Vlagyimir Putyin ellen. Ez meredeken felgyorsult a Krím 2014-es orosz inváziója óta.

Ahogy egy ukrán író a The Economist magazinban ebben a hónapban megírta: „Az országnak korábban nem voltak nemzeti mítoszai. Most mindenütt ott vannak”. 2014-ben az ukrán állam szándékosan új kampányt indított, hogy hangsúlyozza az orosz rendszerrel szembeni ellenségességét.

Ez egy, korábban már megkezdett folyamatra építve a fasiszták által kedvelt „szovjetellenes” alakok, például a náci kollaboráns Sztepan Bandera rehabilitálását jelentette. Az általa vezetett Ukrán Nacionalisták Szervezete ukrán zsidók és lengyelek tízezreinek meggyilkolásáért volt felelős.

2009-ben már 30 Bandera-emlékmű és négy múzeum állt Nyugat-Ukrajnában. 2010-ben Viktor Juscsenko leköszönő jobboldali elnök „Ukrajna hőségének” nevezte ki Banderát. Ez is része volt az etnikai megosztottság hangsúlyozásának, mivel a pénzügyi válság után megszorítások léptek életbe.

Viktor Janukovics elnök 2011-ben kezdődő elnöksége alatt Banderát megfosztották a címétől. Amikor azonban Janukovicsot a Majdan-lázadás 2014-ben eltávolította, a kijevi városi tanács átnevezte a város Moszkva sugárútját Sztepan Bandera sugárútra. Ez a kelet-ukrajnai orosz inváziót követte.

Tavaly egy másik helyi tanács Roman Shukhevychről nevezett el egy nyugat-ukrajnai nagy stadiont. Ő az SS Schutzmannschaft 201 egyik vezető alakja volt. Ez a nácik által létrehozott ukrán zászlóalj részt vett a fehéroroszországi zsidók népiirtásában, és üldözte az ellenállókat Ukrajnában.

A banderista szimbólumok, mint például a vörös és fekete zászló, „egyszerű” nemzeti jelképpé váltak, és ma már egyes Ukrajna-párti tüntetéseken is láthatók. Ezért nem meglepő, hogy az olyan csoportok, mint a fasiszta Azov-ezred növekedni tudnak, amely 2014-ben alakult alakulatba, és amelybe különböző fasiszta és fehér felsőbbrendűségi alcsoportok integrálódtak bele. A ezred vezető alakja a náci és antiszemita Andrij Biletszkij volt.

Petro Porosenko volt elnök „legjobb harcosainknak” nevezte az Azovot, amikor 2014 novemberében beszervezték őket az ukrán nemzeti gárdába. Az Azov tagjai támadásokat indítottak romák, LMBT+ emberek és migránsok ellen. Mindeközben hozzáférnek azokhoz a fegyverekhez, amelyeket a NATO az országba küldött, és mind közelebb kerültek a kormányhoz.

Kijev, 2014. február 18-án.

Olena Szemjanka, az Azov-ezred politikai szárnyának egyik vezető alakja a Die Zeit magazinnak elmondta, hogy most Zelenszkij kormánypárti képviselőjének asszisztense. Hozzátette, hogy támogatja őt a Nemzetközi Légiónak a kiépítésében, amely önkéntesekből áll, akik a világ minden tájáról érkeznek a harcba.

2015-ben Kanada és az Egyesült Államok bejelentette, hogy saját haderejük nem támogatja és nem képz ki az Azov-ezredet, annak náci kapcsolataira hivatkozva. A következő évben azonban az USA a Pentagon nyomására feloldotta ezt a tilalmat.

Egy másik militarizált szélsőjobboldali mozgalom a Jobboldali Szektor, amely szintén az oroszok által támogatott szakadárok ellen harcol Kelet-Ukrajnában. Ahogy az orosz agresszió eszkalálódott, a Jobboldali Szektor a felsőbb körök támogatásával nőtt.

Tavaly decemberben a Jobboldali Szektor tagja Dmytro Kotsyubaylo az megkapta az Ukrajna Hőse címet Zelenszkijtől. A Jobboldali Szektor és az ukrán állam között olyan szoros a kapcsolat, hogy az iskolások számára teljesen normális, hogy meglátogatják kiképzőtáborait. Itt az ukrán történelem olyan változatát kapják, amely olyan személyiségeket tisztel, mint Bandera.

A történelem jobboldali verziójának erősítése nagyon veszélyes eredményekkel járt...

https://socialistworker.co.uk/comment/azov-the-far-right-and-national-myths-in-ukraine/?fbclid=IwAR3GIhOFHGR6HIBhnxMOYR5VmPJSRsVI3_i0yjECymFi97MONlvouGXMh9U

Argentínai kommunista hangok

Argentínából írják a „La Oveja Negra” elvtársai: hogy „ úgy beszélnek nekünk „emberekről”, mintha csak nemzeti érdekek lennének ebben az országban, és nem osztályérdekek. Így békében meg akarnak minket szelídíteni, és még rosszabb körülményekre, vagy akár háborúra akarnak felkészíteni bennünket. Ukrajnában statáriumot rendeltek el, hogy elnyomjanak mindenféle hazafiatlannak tartott cselekedetet és erőszakos kampányt indítottak a boltokból lopó vagy fosztogató emberek ellen. A világ más részein már megkezdődött az életkörülmények romlása a háború következtében. Mind a közvetlenül érintett országokban, mind a szomszédos európai országokban, mind a világ többi részén a proletariátus fogja megfizetni a költségeket. Amikor úgy tűnt, hogy a vírus elleni »háború” véget ért, egy újabb kezdődött. Újabb indok a nadrágszík meghúzására. Argentínában március első hetében a liszt ára négy nap alatt 52%-kal emelkedett. A konfliktus kezdete óta a régió hiányos táplálkozásához szükséges alapvető nyersanyagok ára az egekbe szökött. És még mindig vannak olyanok, akik azt hiszik, hogy ők döntenek el az ország sorsát, azzal, hogy néhány évente szavaznak.....”

La Oveja Negra, [¡Contra la guerra capitalista](#)

Terjeszti Gondolkodó Autonóm Antikvárium

Bp. –H 1012 Logodi utca 51

gondolkodo.mypressonline.com / DE TE FABULA NARRATUR

e-mail: gondolkodo@citromail.hu

<https://detefabulanarratorsite.wordpress.com/>

facebook: <https://www.facebook.com/pages/De-Te-Fabula>

DE TE FABULA NARRATUR
KOMMUNISTA KIADÓ
BUDAPEST-BÉCS 2022

Pantapolis

**A kapitalista világ újrafelosztása
megkezdődött...**

**Az ukrajnai háború jelentése
„Honvédó anarchisták” Ukrajnában
(avagy a Látszat valósága)**

NO WAR BUT THE CLASS WAR

- Proletarios Cabreados Csoport Kiáltványa (Ecuador)

- Leftcom közlemény

„Nincs más háború, csak az osztályharc”: a Haft
Tappeh-i munkások nyilatkozatai (Irán)+

Új Kiadvány 2022

Függelék szövegek